

[Rasting.]

fortjener en nøje og indgående undersøgelse. Grunden til, at man ikke har kunnet nå at foretage denne undersøgelse, er, at den politiske situation og de økonomiske forhandlinger, som er ført her i folketinget, har lagt stærkt beslag på medlemmernes tid.

Vi ville anse det for uheldigt, om man i sidste øjeblik i indeværende samling skulle piske disse drøftelser igennem, følede sig bundet af tidshensyn overfor behandlingen af de store problemer, som lovforslaget i realiteten rummer. Vi kan derfor udtale, at det konservative folkeparti ønsker at udsætte sagen et år endnu. Muligvis kan det føre til, at de centrale problemer bliver yderligere debatteret, ja, uddebatteret i offentligheden og i bankkredse. Vi mener altså at kunne medvirke til gennemførelsen af nærværende lovforslag.

Axel Sørensen: Som udtalt af de ærede foregående ordførere nåede lovforslaget om revision af bankloven ikke at blive færdigbehandlet og vedtaget i den form, i hvilken man måske gerne havde set det rettet af; da lovforslaget indeholder mange bestemmelser, som vil kunne få gavnlige virkninger for bankvæsenet i den kommende tid, er det radikale venstre positivt indstillet overfor det pågældende lovforslag. Da banklovgivningen er af så stor betydning og de mange ændringer, lovforslaget tilsigter, bør gennemgås omhyggeligt, har vi imidlertid ikke ønsket at forcere arbejdet igennem i den korte tid, der er tilbage af samlingen, men vil foretrække at se nærmere på sagen, når folketinget mødes igen til efteråret, således at dette lovgivningsarbejde kan blive udført på betryggende måde.

Det er med samme motivering, den højtærede handelsminister har fremsat sit forslag om forlængelse for et år af det gældende midlertidige tillæg til bankloven, og vi kan stemme for dette lovforslag.

Ministeren for industri, handel og søfart (Lis Groes): Jeg vil gerne takke de ærede ordførere for deres tilslutning til forlængelse af banklovstillægget. Samtidig vil jeg gerne deltage i beklagelsen af, at vi ikke i denne samling har kunnet nå til vejs ende med revisionen af bankloven, og udtrykke håbet

om en velvillig behandling af et tilsvarende lovforslag i den kommende samling.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring i militær straffelov. [Af Ingmar Wagner m. fl.].

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 1857; fremsættelsen findes i tidenden sp. 3206).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forsvarsministeren (Rasmus Hansen): Må jeg i anledning af den måde, hvorpå ordføreren for de kommunistiske forslagsstillere, det ærede medlem hr. Ingmar Wagner, har motiveret det kommunistiske forslag til lov om ændring i militær straffelov, begynde med en bemærkning om domstolene. Den ærede ordfører har antydnet, at domstolene ikke skulle være enige med mig i det synspunkt, at den militære straffelovgivning indeholder mulighed for hårdere domme end afsagt under de militære straffesager. Det er en ubestridelig kendsgerning, at loven åbner en sådan mulighed, og jeg kender derfor af naturlige grunde ikke noget til, at nogen dommer skulle have erklæret sig uenig med mig heri. Domstolene er ifølge grundloven uafhængige. De har en grundlovmæssig ret til at afgøre, om de vil bruge den militære straffelov med dens fulde strengthed eller foretrække en mildere afgørelse. Den polemik, der har været ført om nogle domme i militære straffesager, er derfor startet ved et forkert udgangspunkt, nemlig det, at det udelukkende er den militære straffelov, der er noget i vejen med. Det er ikke tilfældet.

Som det kommunistiske forslag er formuleret, er det hensigten at pålægge domstolene at anvende en skærpet bedømmelse i et hvilket som helst tilfælde, hvor en befalingsmand har overtrådt den militære straffelov, altså også hvor der er tale om forseelser, som er helt uden forbindelse med behandlingen af de værnepligtige. Det er en formulering,